

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Komisija je povrijedila odredbe Ugovora u dijelu u kojem se odnose na pretpostavke za davanje odobrenja na koncentraciju poduzetnika, te u kojem iste posredno ili neposredno uređuju, a osobito članke 101. i 102. Ugovora, kao i odredbe koje služe za njihovu provedbu, osobito članak 6. stavak 1. točku (b), članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. Uredbe br. 139/2004, time što nije provela sveobuhvatnu ocjenu negativnih učinaka koncentracije na tržišno natjecanje, uključujući i ocjenu učinaka koncentracije na relevantna tržišta utvrđena na temelju P & O pristupa. Ocjena koncentracije na temelju P & O pristupa otkrila bi niz povreda tržišnog natjecanja koje uzrokuje ta koncentracija.
2. Komisija je pogrešno ocijenila učinke koncentracije na mogućnost obavljanja usluga zračnog prijevoza osoba, kao i na zračne luke na koje se koncentracija odnosi, te je time počinila tešku i očitu povredu u ocjeni koncentracije. Pravilno provedeno analitičko ispitivanje koncentracije moralo bi dovesti do zaključka da provođenje koncentracije sa sobom povlači niz negativnih posljedica po tržišno natjecanje, i, među ostalim, da bi dovelo do prevladavajućeg položaja Lufthanse na određenim zračnim lukama.
3. Komisija je povrijedila Uredbu br. 95/93 time što prilikom dodjele slotova na određenim zračnim lukama nije poštovala načela neutralnosti, transparentnosti i nediskriminacije.
4. Komisija je povrijedila Smjernice za ocjenu horizontalnih koncentracija time što je propustila ispitati neutralizira li navodni porast učinkovitosti kao posljedica transakcije njezine nepovoljne učinke po tržišno natjecanje.
5. Komisija je povrijedila odredbe Ugovora i odredaba koje služe za njihovu provedbu time što je Lufthansi nametnula obveze koje nisu neutralizirale značajno narušavanje tržišnog natjecanja prouzročeno transakcijom.
6. Komisija je povrijedila odredbe Ugovora, među kojima i članak 107. stavak 1. UFEU-a, kao i odredbe za njihovu provedbu, time što narušavanje tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu prouzročeno transakcijom nije razmatrala u vezi s državnim potporama odobrenim društvu Air Berlin.
7. Komisija je povrijedila članak 296. UFEU-a jer nije zadovoljavajuće obrazložila svoju odluku.

Tužba podnesena 13. svibnja 2018. – Janukovič protiv Vijeća

(Predmet T-300/18)

(2018/C 231/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viktor Fedorovič Janukovič (Rostov na Donu, Rusija) (zastupnik: T. Beazley, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnose na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije za osobu koja bi u relevantno vrijeme mogla biti uvrštena na popis. Vijeće Europske unije je pogrešno uzelo u obzir i razmotrilo sve elemente koji su mu bili stavljeni na raspolaganje te je također bilo vrlo selektivno u odabiru materijala koje je uzelo u obzir. Argumenti u prilog ovom tužbenom razlogu uključuju sljedeće: tužitelj je predmet samo predistražnog postupka koji stagnira te očito nije dovoljan za ispunjavanje navedenog kriterija; elementi na kojima je Vijeće utemeljilo svoju odluku o zadržavanju tužiteljevog imena na popisu su potpuno neprimjereni, proturječni, pogrešni i nisu potkrijepljeni ikakvim dokazima.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kada je obuhvatilo tužitelja spornim mjerama. Kada je ponovno uvrstilo tužitelja, unatoč očitoj nepovezanosti između „razloga” i relevantnog kriterija za uvrštavanje, Vijeće je počinilo očitu pogrešku. Štoviše, razlozi izneseni u odnosu na prvi razlog primjenjuju se jednako i na drugi tužbeni razlog.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće propustilo navesti razloge. Vijeće je propustilo identificirati aktualne i specifične razloge za uvrštavanje tužitelja. „Razlozi” za uvrštavanje tužitelja iz šeste izmijenjene Odluke i šeste izmijenjene Uredbe (povrh toga što su pogrešni) su formularni, neprikladni i ne sadrže dovoljno pojedinosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da su tužiteljeva prava obrane povrijeđena i/ili da je mu je bilo uskraćena djelotvorna sudska zaštita. Među ostalim, Vijeće tužitelja nije primjerenom saslušalo prije ponovnog uvrštavanja na popis, a tužitelj nije imao prikladnu ili poštenu priliku da ispravi pogreške ili pruži informacije vezane uz svoje osobne okolnosti. Niti u jednom trenutku Vijeću/tužitelju nisu pruženi ozbiljni, vjerodostojni ili konkretni dokazi koji bi opravdali uvođenje mjera ograničavanja.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da Vijeće nije imalo odgovarajuću pravnu osnovu za šeste izmijenjene instrumente. Argumenti u potporu ovog tužbenog razloga uključuju sljedeće: (a) šesta izmijenjena Odluka ne ispunjava pretpostavke kako bi se Vijeće moglo pozvati na članak 29. UFEU-a. Između ostalog: (i) ciljevi na koje se izričito pozvalo Vijeće samo su nejasni navodi; (ii) pravna osnova nije u dovoljnoj mjeri povezana s odgovarajućim mjerilom sudskog nadzora u trenutnim okolnostima; i (iii) donošenje mjera ograničavanja protiv tužitelja ustvari podupire i daje legitimitet postupanju novog režima u Ukrajini što samo po sebi ugrožava odgovarajući postupak i vladavinu prava i sustavno povređuje ljudska prava; (b) pretpostavke za pozivanje na članak 215. UFEU-a nisu bile ispunjene jer nije bilo valjane odluke sukladno Poglavlju 2. Glave V. UFEU-a; (c) nije postojala dovoljna veza da bi se protiv tužitelja moglo pozvati na članak 215. UFEU-a.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće zlouporabilo svoje ovlasti. Stvarni cilj Vijeća u provedbi šestih izmijenjenih instrumenata je u bitnome bio stjecanje naklonosti sadašnjeg režima u Ukrajini (tako da Ukrajina nastavi s uspostavom tješnjih veza s EU-om), za razliku od svrha/ciljeva koji su navedeni u šestim izmijenjenim instrumentima. Kriteriji za uvrštavanje predstavljaju izvanrednu i masovnu delegaciju ovlasti koja je u skladu s ciljem Vijeća.

7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na povredi tužiteljevog prava vlasništva na temelju članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima jer se, među ostalim, mjerama ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničavaju ta prava, zbog toga što, između ostalog: (i) nema naznaka da se smatra da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno otuđio prenesena izvan Ukrajine; i (ii) nije nužno ni primjereno zamrznuti svu imovinu tužitelja s obzirom da su ukrajinske vlasti sada odredile vrijednost gubitaka čija se naknada zahtijeva u sklopu kaznenih postupaka protiv tužitelja.

- (¹) Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2018., L 63, str. 48.).
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2018., L 63, str. 5.).

Tužba podnesena 13. svibnja 2018. – Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet T-301/18)

(2018/C 231/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovič Janukovič (Sankt-Petersburg, Rusija) (zastupnik: T. Beazley, QC)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. (¹) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. (²), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja; i
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije za osobu koja bi u relevantno vrijeme mogla biti uvrštena na popis. Vijeće Europske unije je pogrešno uzelo u obzir i razmotrilo sve elemente koji su mu bili stavljeni na raspolaganje te je također bilo vrlo selektivno u odabiru materijala koje je uzelo u obzir. Argumenti u prilog ovom tužbenom razlogu uključuju sljedeće: tužitelj je predmet samo predistražnog postupka koji stagnira te očito nije dovoljan za ispunjavanje navedenog kriterija; elementi na kojima je Vijeće utemeljilo svoju odluku o zadržavanju tužiteljevog imena na popisu su potpuno neprimjereni, proturječni, pogrešni i nisu potkrijepljeni ikakvim dokazima.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kada je obuhvatilo tužitelja spornim mjerama. Kada je ponovno uvrstilo tužitelja, unatoč jasnoj nepovezanosti „razloga” i relevantnog kriterija za uvrštavanje, Vijeće je počinilo očitu pogrešku. Štoviše, razlozi izneseni u odnosu na prvi razlog primjenjuju se jednako i na drugi tužbeni razlog.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da je Vijeće propustilo navesti razloge. Vijeće je propustilo identificirati aktualne i specifične razloge za uvrštavanje tužitelja. „Razlozi” za uvrštavanje tužitelja iz šeste izmijenjene Odluke i šeste izmijenjene Uredbe (povrh toga što su pogrešni) su formularni, neprikladni i ne sadrže dovoljno pojedinosti.